

به نام خدا

الگوریتم ضرب کننده Booth و پیاده سازی آن با زبان VHDL

گردآوری

سید ابوالفضل احمد میری، محمد نحوی

کلمات کلیدی

الگوریتم Booth، ضرب کننده، VHDL، Verilog

چکیده

این مقاله به توضیح چند روش برای ضرب اعداد باینری پرداخته و سپس الگوریتم Booth را به عنوان نمونه با زبانهای VHDL و Verilog شبیه سازی نموده است.

۱. مقدمه

در این گزارش به چگونگی عملکرد یک ضرب کننده 32×32 بیت و دو تا از روش های سریع ضرب می پردازیم و اینکه برای پیاده سازی آن چه مراحل را باید طی کرد .

در فصل اول از این گزارش به موضوع معرفی ضرب کننده های سریع پرداخته ایم که در این گزارش فقط به دو نوع *Wallace tree* , *booth* و ترکیب آنها و نوع عملکرد هر کدام از آنها و شماتیک عملکردی هر نوع با ذکر مثال هایی پرداخته ایم .

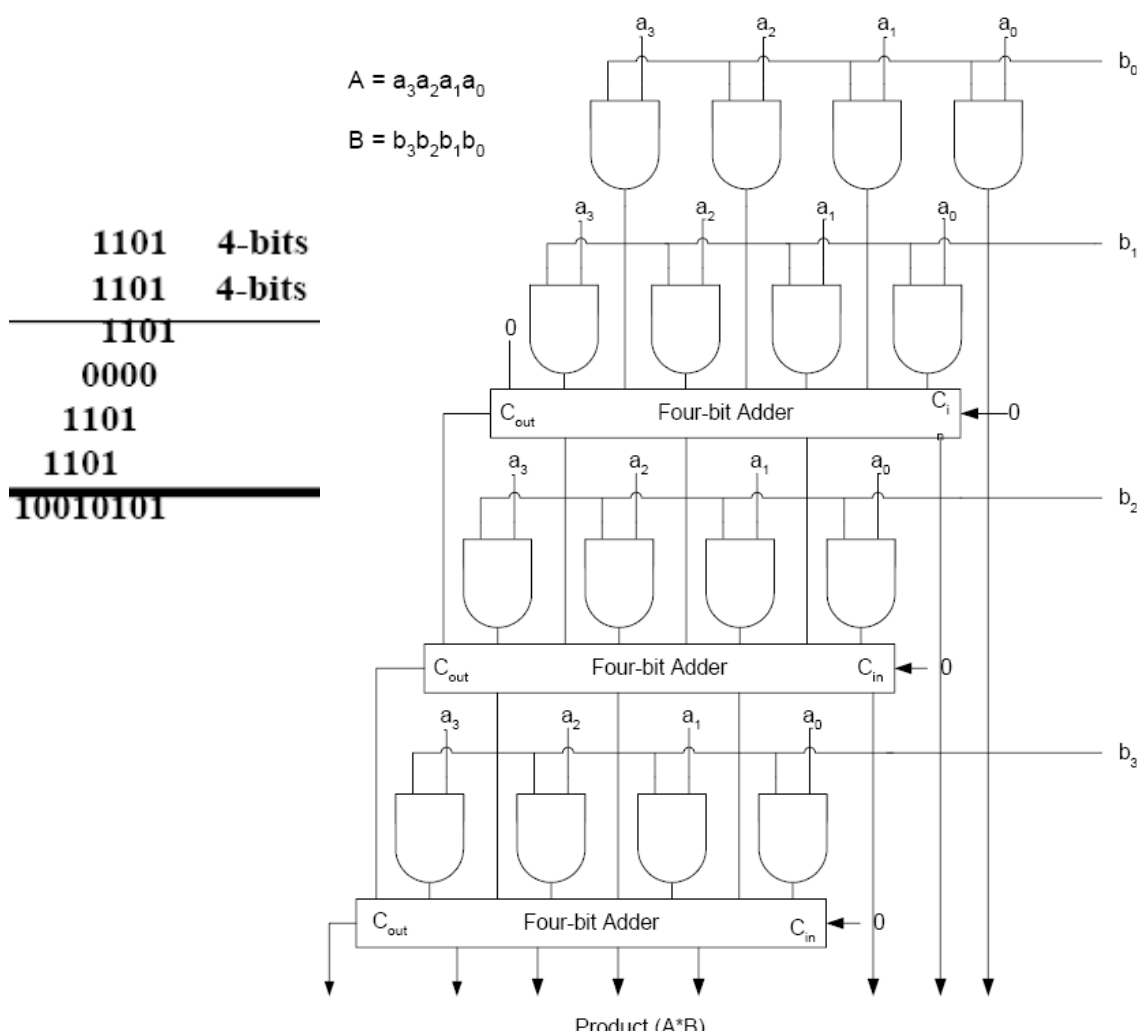
در فصل دوم این گزارش توضیح خواهیم داد که برای پیاده سازی سخت افزاری می توانیم از زبان برنامه نویسی *VHDL* استفاده کنیم و اینکه خصوصیات آن چگونه است و می توان آن را قبل از پیاده سازی سخت افزاری شبیه سازی کرد و درستی عملکرد برنامه را بررسی کرد . در قسمت های بعد این فصل به چگونگی فلوچارت برنامه نویسی ضرب *booth* که ما در این گزارش انجام داده ایم می پردازیم و در آخر برنامه را نوشته و توضیح مختصری داده ایم و کمی در مورد نرم افزار شبیه سازی و پیاده سازی که در اینجا استفاده کرده ایم خواهیم پرداخت .

۲. ضرب کننده های سریع

مکانیزم های زیادی برای ضرب کردن اعداد باینری وجود دارد که اساس آن ها تقریباً ثابت است و متشکل از یک سری ضرب های جزئی و جمع می باشد. اما شیوه هایی وجود دارد که سرعت و تعداد این ضرب ها و جمع ها را کاهش داده و موجب تسریع ضرب باینری می شود که در این بخش به آشنایی مختصری از دو روش ضرب سریع خواهیم پرداخت.

در یکی از این روش ها که *booth* نام دارد تعداد ضرب های جزئی را کاهش می دهد و باعث تسریع ضرب می شود و در روش دیگر که در اینجا توضیح داده شده به نام *Wallace tree* تعداد جمع ها را کاهش می دهد.

در اینجا برای آشنایی اولیه و یادآوری یک ضرب کننده معمولی را با یک مثال شرح می دهیم و در سه قسمت بعد به ضرب های سریع خواهیم پرداخت.

۲-۱. ضرب کننده های booth

همان طور که از بخش قبلی مشاهده کردیم در یک ضرب $n \times n$ بیت به n ضرب جزئی نیاز بود و بعد جمع کردن آن ضرب های جزئی به روش های مختلف که به آن اشاره شد. ولی در روش booth که یکی از روش های ضرب سریع محسوب می شود ما ضرب های جزئی کمتری خواهیم داشت که می توان این ضرب های جزئی را به روش های مختلف با هم جمع کرده این روش هرچند روند ضرب را سریعتر می کند ولی این آن را پیچیده تر خواهد کرد.

در این روش ما یکی از اعدادی که می خواهیم در هم ضرب کنیم را با انواع کدهایی که در زیر خواهیم گفت کدبندی کرده و سپس در عدد دیگر ضرب خواهیم کرد. جدول های کدبندی booth در زیر آورده شده است.

X_{i+1}	X	X_{i-1}	$Z_{i/2}$
0	0	0	0
0	0	1	1
0	1	0	1
0	1	1	2
1	0	0	-2
1	0	1	-1
1	1	0	-1
1	1	1	0

جدول (۱) کدبندی booth_radix4

برای فهم بهتر این نوع ضرب کردن آن را با مثالی دنبال می کنیم.

$$\begin{array}{r}
 \text{Decimal} \\
 169 \\
 \times 107 \\
 \hline
 1183 \\
 000 \\
 169 \\
 \hline
 18083
 \end{array}
 \quad X=169, Y=107$$

ابتدا به Y از سمت راست یک صفر اضافه کرده و سپس آن را به صورت زیر مطابق جدول (۱) کدبندی خواهیم کرد و حال ضرب های جزئی را بدست می آوریم.

$$\begin{array}{ccccccc}
 & & (4) & & (2) & & \\
 \hline
 0 & 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & .0 \\
 & & & (3) & & & (1) & & \\
 \hline
 \end{array}$$

(1)	110	$-X$	1	-169	-169
(2)	101	$-X$	4	-169×4	-676
(3)	101	$-X$	16	-169×16	-2704
(4)	011	$+2X$	64	$2 \times 169 \times 64$	21632
total action					18083

روش کدبندی به این صورت است عددی را که به آن صفر اضافه شده را از سمت راست سه تا سه تا مطابق بالا جدا کرده و طبق جدول (۱) آن را می نویسیم. اگر ۰ بود آن ضرب در X برابر ۰ می شود. اگر ۱ بود خود X را قرار می دهیم. اگر ۲ بود عدد باینری را یکی به راست شیفت می دهیم و اگر ۱- بود عدد باینری را NOT کرده و باضافه ی ۱ می کنیم و اگر ۱- بود عدد باینری را NOT کرده و باضافه ی ۱ می کنیم و یک شیفت به راست می دهیم.

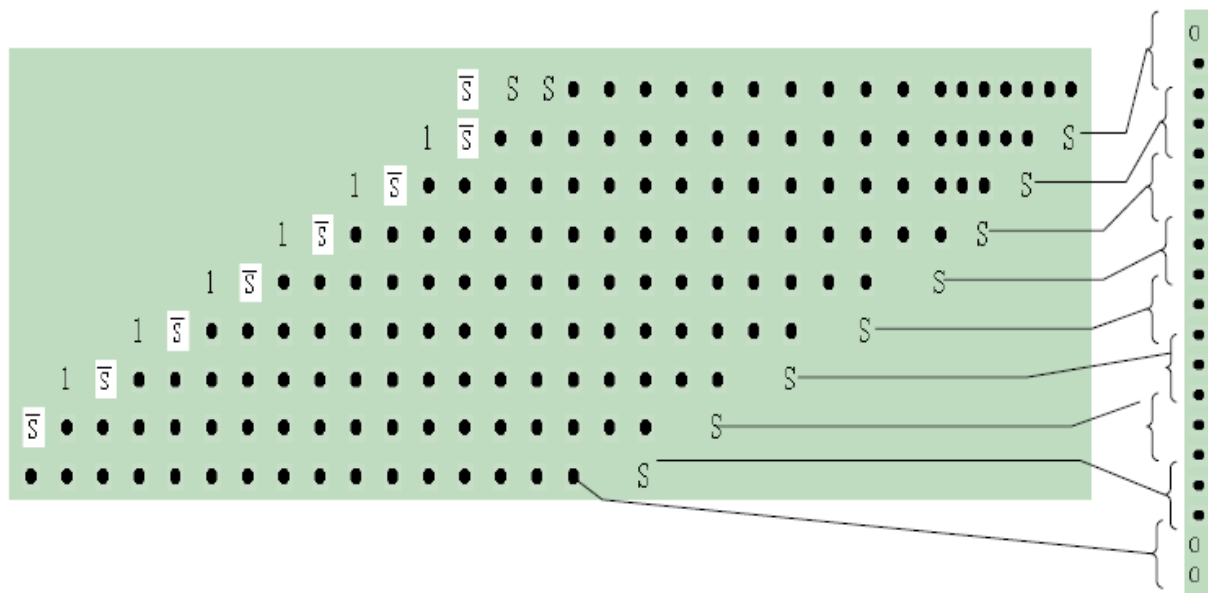
$$\begin{array}{r}
 10101001 \\
 \times \quad 01101011 \\
 \hline
 1111111101010111 \quad -X \\
 11111101010111 \quad -X \times 4 \\
 111101010111 \quad -X \times 16 \\
 0101010010 \quad +2X \times 64 \\
 \hline
 0100011010100011
 \end{array}$$

این نکته را نیز باید در نظر گرفت که در این روش باید بیت علامت را گسترش داد. به دو مثال دیگر توجه کنید.

$$\begin{array}{r}
 \quad \quad 000011 \quad (+3) \\
 \times \quad 011101 \boxed{0} \quad (+29) \\
 \quad \quad \quad \underbrace{\quad \quad \quad}_{+2 \quad -1 \quad +1} \\
 \hline
 000000000011 \\
 1111111101 \\
 00000110 \\
 \hline
 1 \leftarrow 000001010111 \quad (+87)
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 \quad \quad 111101 \quad (-3) \\
 \times \quad 100011 \boxed{0} \quad (-29) \\
 \quad \quad \quad \underbrace{\quad \quad \quad}_{-2 \quad +1 \quad -1} \\
 \hline
 000000000011 \\
 1111111101 \\
 00000110 \\
 \hline
 000001010111 \quad (+87)
 \end{array}$$

برای کاهش محاسبات می توان به جای گسترش بیت علامت از روش زیر استفاده کنیم که S نشان دهنده ی بیت علامت است . و اگر از متمم ۲ استفاده شود دیگر از بیت های علامت سمت راست استفاده نمی شود و این بیت های علامت مختص ه متمم ۱ است .

به مثال های زیر توجه کنید تا بهتر با این روش آشنا شوید.

sign bit
 A= +25 00011001
 B= -35 11011101

2 1
 110111010
 -1 -1

00011001
 110111010

00000000011001 * 1
 111111100111 * -1
 0000110010 * 2
 11100111 * -1

11110010010101

00001101101011
 512 256 64 32 8 2 1 = 875

Sign bit
 00011001
 110111010

Add SS
 Add inverted S
 Add Inverted sign and add 1
 Add Inverted sign bit
 No sign bit

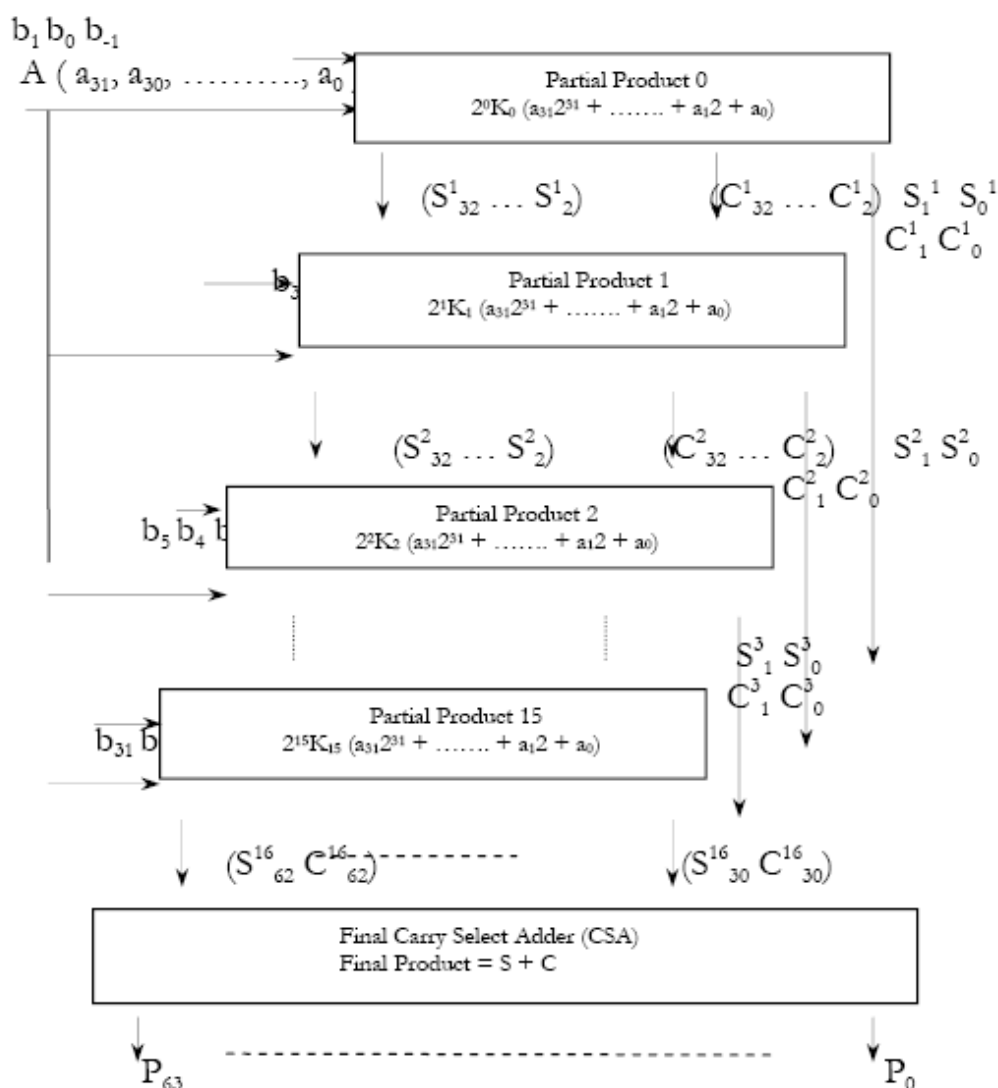
100 00011001 * 1
 10111100111 * -1
 100110010 * 2
 1100111 * -1

11110010010101

This is a -ve number. Convert it

00001101101011
 512 256 64 32 8 2 1 = 875

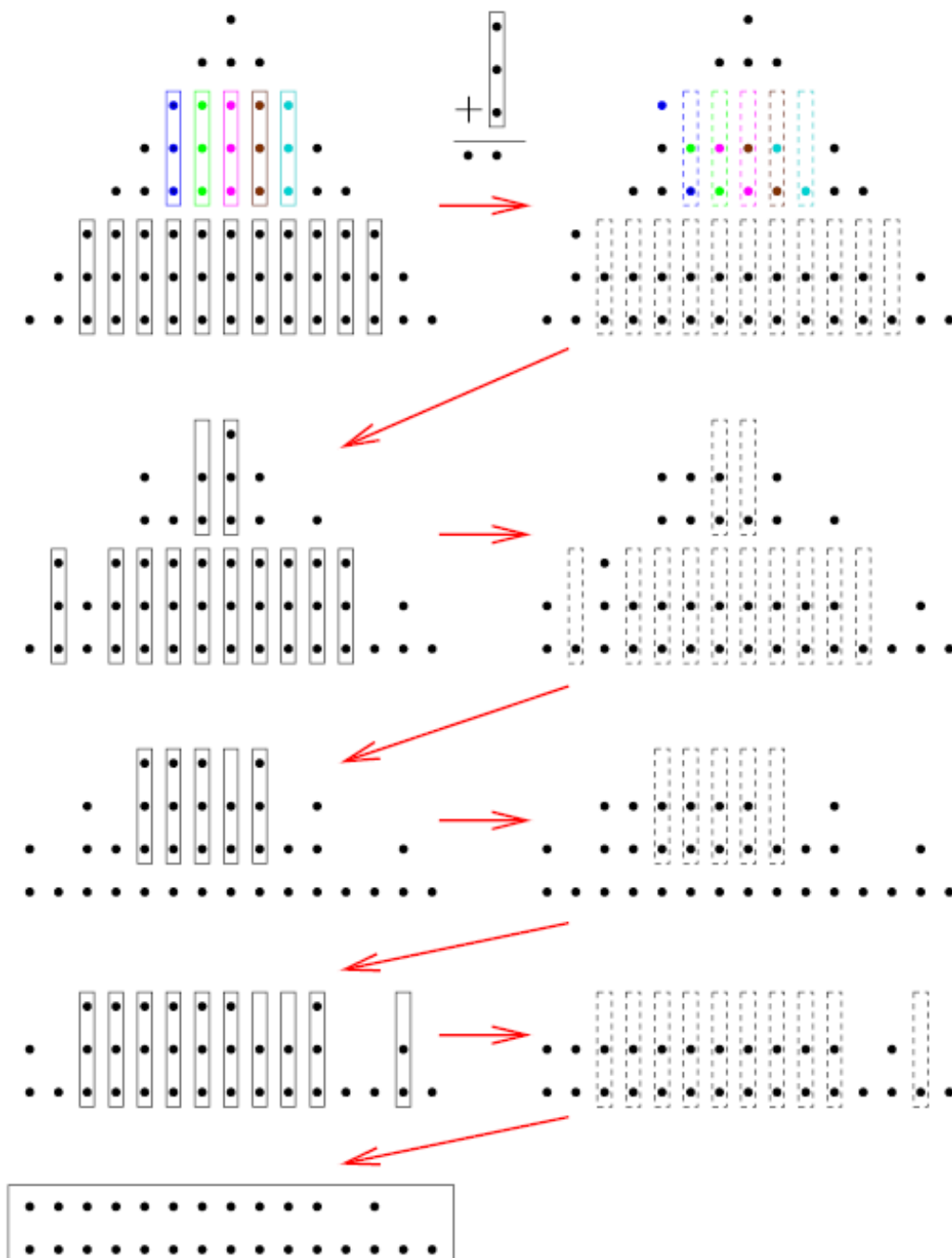
فلوچارت این ضرب برای یک ضرب کننده ی ۳۲×۳۲ در زیر نمایش داده شده است .

پس در کل می توان نتیجه گرفت که روش *booth* موجب سریعتر شدن ضرب می شود هر چند که مقداری آن را پیچیده می کند .

۲-۲. روش Wallace tree

در این روش بر عکس روش قبل در تعداد ضرب های جزئی تغییری ایجاد نمی کند بلکه با شیوه ای خاص روند جمع کردن ضرب های جزئی را کاهش می دهد که آن را به صورت مختصری در زیر توضیح می دهیم. این کار موجب کاهش تعداد *full adder* خواهد شد برای درک محسوس تر به مثال های زیر توجه کنید.

مثال

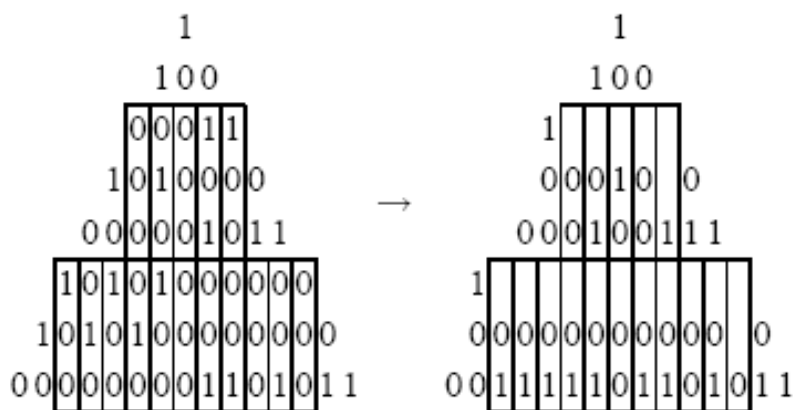
$$\begin{array}{r}
 169 \\
 \times 107 \\
 \hline
 3232 \\
 + 14851 \\
 \hline
 18083
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 10101001 \\
 \times 01101011 \\
 \hline
 10101001 \\
 10101001 \\
 00000000 \\
 10101001 \\
 00000000 \\
 10101001 \\
 10101001 \\
 00000000 \\
 \hline
 0100011010100011
 \end{array}$$

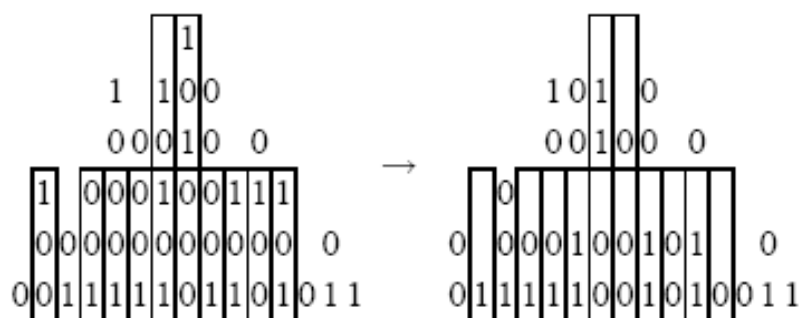
≡

$$\begin{array}{r}
 10101001 \\
 \times 01101011 \\
 \hline
 1 \\
 100 \\
 00011 \\
 1010000 \\
 000001011 \\
 10101000000 \\
 1010100000000 \\
 000000001101011 \\
 \hline
 0100011010100011
 \end{array}$$

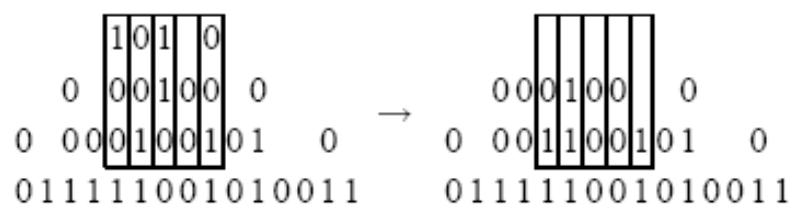
مرحله ۱

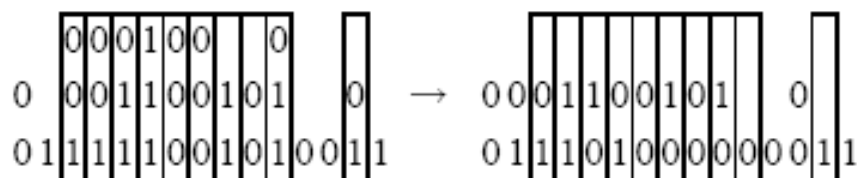
مرحله ۲

مرحله ۳

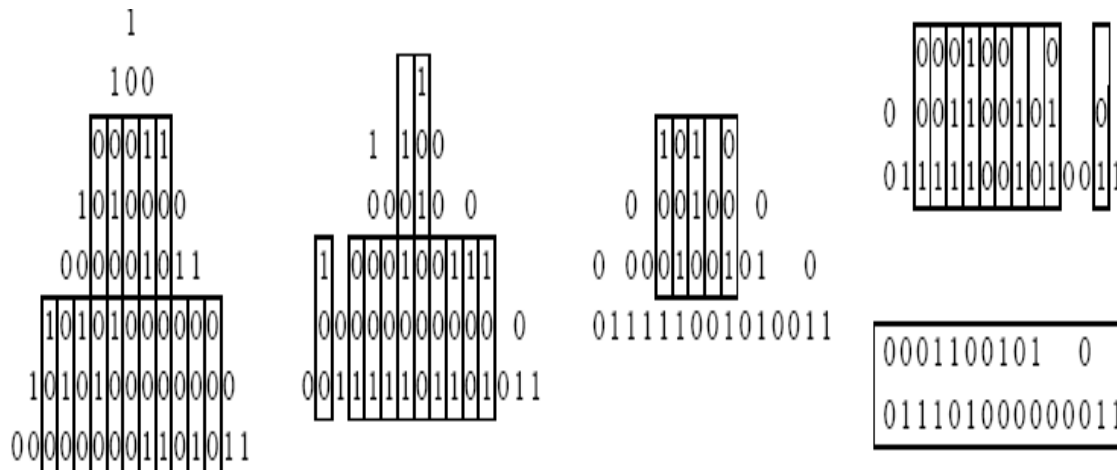
مرحله ۴

مرحله ۵

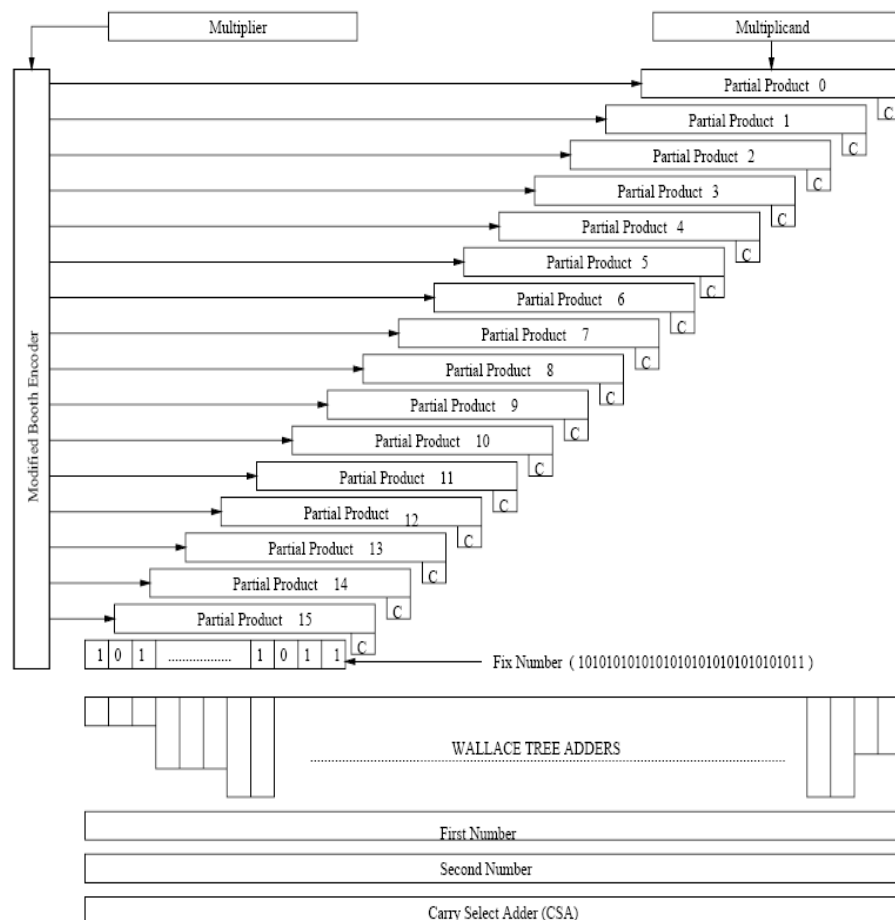
$$\begin{array}{r}
 10101001 \\
 \times 01101011 \\
 \hline
 0001100101 \\
 01110100000011 \\
 \hline
 0100011010100011
 \end{array}
 \qquad
 \begin{array}{r}
 169 \\
 \times 107 \\
 \hline
 3232 \\
 + 14851 \\
 \hline
 18083
 \end{array}$$

و در اینجا هر ۵ مرحله را می توان در یک ردیف مشاهده کرد.

۲-۳. روش *booth* و *Wallace tree*

ما در اینجا با ترکیب این دو روش *booth* و *Wallace tree* به سرعت بیشتری خواهیم رسید . با استفاده از *booth* ضرب های جزئی را کاهش می دهیم و با استفاده از *Wallace tree* جمع کردن آنها را تسریع می بخشیم که در اینجا فقط به نمایش دادن فلوچارت آن اکتفا خواهیم کرد.

۳. برنامه نویسی ضرب کننده ۳۲×۳۲ بیت با VHDL

ما این را فصل برای فهم بهتر چگونگی برنامه نویسی به چهار بخش تقسیم می کنیم در بخش اول به آشنایی مختصری در مورد *VHDL* خواهیم پرداخت که اساس آن چگونه است و کلیت برنامه نویسی با آن به چه قرار است. در بخش دوم به توضیح اینکه چگونه این ضرب صورت می گیرد و کشیدن شماتیک و توضیح فلوچارت این ضرب کننده می پردازیم. در بخش سوم به روند نوشتن برنامه می پردازیم و در قسمت آخر به توصیف مختصری از نرم افزاری که برای اجرا و شبیه سازی این برنامه استفاده شده است خواهیم پرداخت.

۳-۱. *VHDL* چیست؟

VHDL از حروف اول (*VHSIC Hardware Description Language*) به معنی زبان توصیف سخت افزاری *VHSIC* گرفته شده است.

VHSIC نیز خود از حروف اول *Very High Speed Intergrated Circuits* تشکیل شده است و به پروژه طراحی مدارهای مجتمع با سرعت بسیار بالا اشاره دارد. این برنامه توسط *IEEE* استاندارد سازی شد که طی نسخه هایی این استاندارد سازی بهینه شده است.

در زبان های برنامه نویسی روا لی متداول مثل *C* یا پاسکال معمولاً محاسبه یک تابع ریاضی مانند ضرب ماتریس ها یا انجام عملیاتی روی داده ها مثل مرتب کردن از طریق تعریف یک روال انجام می گیرد. برنامه ها مجموعه ای از مراحل هستند که نحوه انجام محاسبه یا عملیات روی داده رد بیان می کنند و اجرای یک برنامه به محاسبه یا سازماندهی مجدد داده ها منجر می گردد. در مقابل *VHDL* زبانی است برای توصیف سیستم هاب دیجیتالی. شبیه سازها می توانند بدون اینکه سیستم به طور واقعی ساخته شود از این توصیف برای شبیه سازی رفتار سیستم استفاده کنند. همچنین کامپایلرهای سنتز می توانند از این توصیف برای ایجاد توصیفی از سخت افزار دیجیتالی به منظور پیاده سازی سیستم استفاده کنند. با اینکه *VHDL* به منظور توصیف شبیه سازی سیستم های آنالوگ پدید آمده بود اما بیشتر برای طراحی سیستم های الکترونیکی دیجیتال استفاده می شود.

در این برنامه ما به نحوه محاسبه یک تابع کمتر توجه داریم و در مقابل علاقمند هستیم که رفتار سیستم های فیزیکی مانند یک مدار دیجیتالی را توصیف کنیم. این توصیف رفتاری حداقل دو هدف را

در بر دارد که در این جا به آن اشاره می کنیم . هدف اول شبیه سازی مدارهای دیجیتال است . شبیه سازها از توصیف *VHDL* برای انجام شبیه سازی استفاده می کنند تا رفتاری کاملاً مشابه به رفتار سیستم فیزیکی را به وجود آورند . کاربرد این شبیه سازی ارزیابی و تایید رفتار مدار دیجیتال قبل از صرف هزینه ای سنگین برای ساخت آن است . هدف دوم سنتز مدارهای دیجیتال است . پس از آنالیز توصیف *VHDL* توسط ابزارهای طراحی یک مدار دیجیتال حاصل می شود که همان رفتار مربوط به توصیف *VHDL* را دارد . این توصیف های مداری به سرعت قابل پردازش و تبدیل به سخت افزارهای سفارشی هستند همچنین می توان آنها را روی واحدهای سخت افزاری قابل برنامه ریزی پیاده نمود . به این ترتیب توصیف های *VHDL* برای پشتیبانی شبیه سازی و سنتز که فرآیندهایی مکمل در طراحی سیستم های دیجیتال هستند مورد استفاده قرار می گیرند .

چگونگی برنامه نویسی و دستورات *VHDL* خود به یک واحد درسی نیاز دارد و برای همین ما در اینجا به آن نمی پردازیم .

۳-۱-۱. فلوجارت برنامه

همان طور که در فصل قبل مشاهده کردیم روش های مختلفی برای ضرب کردن دو عدد باینری وجود داشت که ما در این برنامه فقط از روش *booth* برای ضرب کردن استفاده خواهیم کرد . در روش *booth* که قبلاً شرح دادیم بر این اساس بود که یکی از اعداد را از طریق جدول مربوطه کدبندی کرده و آنها را در عدد دیگر ضرب می کردیم و بیت های علامت آنها را گسترش می دادیم و ضرب های جزئی حاصله را با هم جمع می کردیم طبق مثال زیر

-51	11001101		
86	01010110	01010110 0	
-----	-----		
-4386	0000000001100110	-2	10 0
1110111011011110	11111110011010	2	011
	111111001101	1	010
	1111001101	1	010

	1110111011011110		

نوشتن برنامه این حالت به خاطر گسترش بیت علامت مشکل می باشد و به همین خاطر از یک روش دیگر در الگوریتم *booth* استفاده می کنیم که اساس آن تقریباً بر همان است ولی بیت علامت را گسترش نمی دهیم که در زیر مثال بالا را به این ترتیب حل کرده و آنرا همراه با حل توضیح خواهیم داد.

ضرب های جزئی را بدون گسترش بیت علامت می نویسیم و ضرب جزئی اول با یک مقدار اولیه صفر جمع می کنیم.

$$\begin{array}{r}
 A = \quad \quad \quad 00000000 \\
 MI = \text{ضرب جزئی اول} \quad +01100110 \\
 \hline
 B = \quad 0 \quad 01100110
 \end{array}$$

دو بیت اول B دو بیت اول جواب است $PL = \text{-----} 10$ جواب

و به شش بیت بعد آن دو بیت بالارزش به صورت زیر اضافه می کنیم دو بیت با ارزش برابر است با SUM یک $FUUL ADDER$ که ورودی های آن بیت علامت A که 0 است و بیت $CARRY$ از $A+MI$ که در اینجا 0 می باشد و ورودی آخر وابسته به کد *booth* است. (اگر عددی منفی باشد عکس بیت علامت عددی که در آن ضرب می شود و اگر مثبت باشد خود بیت علامت و در صورتی که صفر باشد برابر صفر می شود) که در این مرحله چون کد *booth* برابر -2 است و یک عدد منفی است عکس بیت علامت عدد 11001101 را که 0 است می باشد.

$$SS = 0 + 0 + 0 = 0$$

و عدد جدید بدست آمده را به عنوان A جدید وارد کرده و به ترتیب قبل آنرا ادامه می دهیم.
مرحله دوم

$$\begin{array}{r}
 A = \quad \quad \quad 00011001 \\
 M2 = \text{ضرب جزئی دوم} \quad +10011010 \\
 \hline
 B = \quad 0 \quad 10110011
 \end{array}$$

$$PL = \text{----} 1110$$

$$SS = 0 + 0 + 1 = 1$$

$$A = 11101100 \text{ جدید}$$

مرحله سوم

$$A = 11101100$$

$$M3 = \text{ضرب جزئی سوم} + 11001101$$

$$B = 1 \quad 10111001$$

$$PL = - - 011110 \quad SS = 1+1+1 = 1 \quad \text{جدید } A = 11101110$$

مرحله چهارم

$$A = 11101110$$

$$M4 = \text{ضرب جزئی چهارم} + 11001101$$

$$B = 1 \quad 10111011$$

$$PL = 11011110 \quad SS = 1+1+1 = 1 \quad \text{جدید } A = 11101110$$

که هشت بیت بالای جواب برابر است با A مرحله آخر $PH = 11101110$

$$P = PH \quad PL = 1110111011011110$$

این روش توسط فلوچارت صفحه ی بعد ترسیم شده است و مقادیر همین مثال طبق متغیر های آن در جدول زیر آورده شده است .

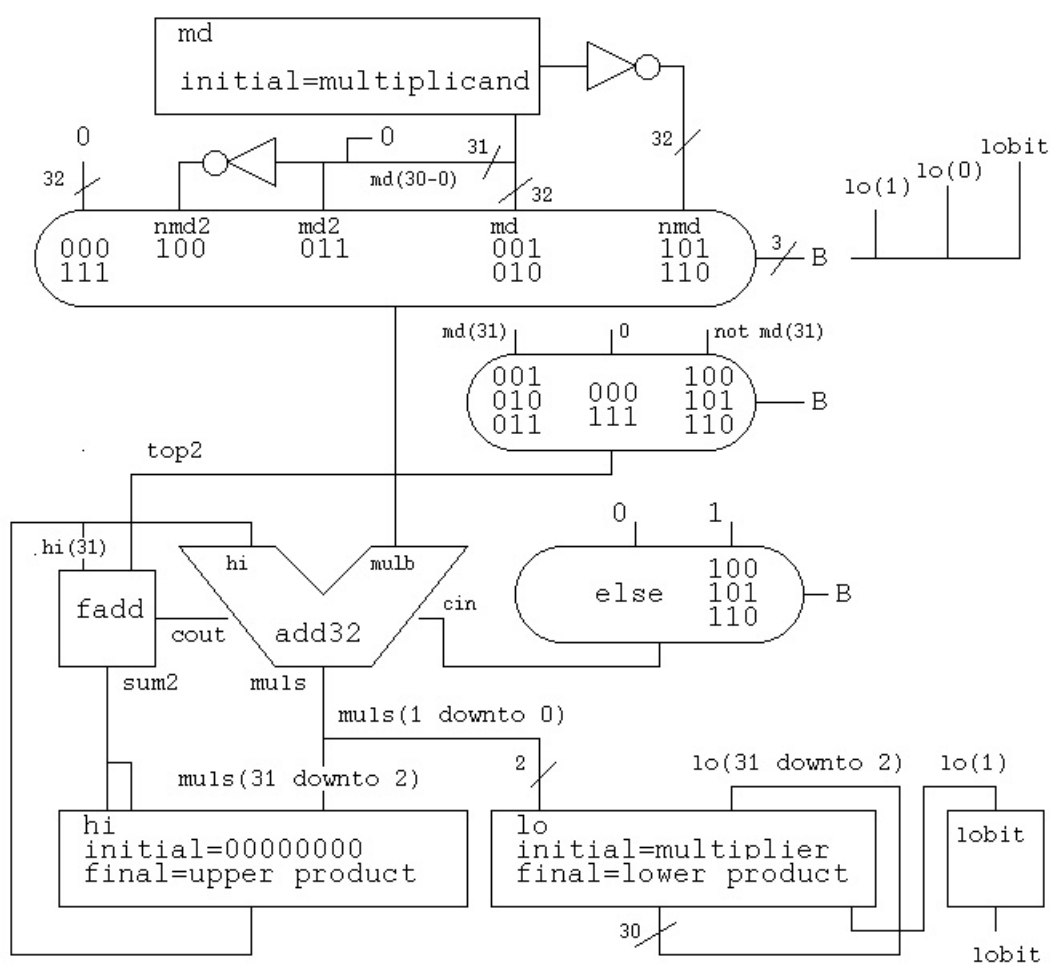
<i>add32</i>					<i>fadd</i>				
<i>B(- -)</i>	<i>hi</i>	<i>mul</i>	<i>cin</i>	<i>muls</i>	<i>cout</i>	<i>hi(7)</i>	<i>top2</i>	<i>sum2</i>	<i>Lo</i>
-2	00000000	01100101	1	01100110	0	0	0	0	
	00011001								10000000
2	00011001	10011010	0	10110011	0	0	1	1	
	11101100								11100000

1	11101100	11001101	0	10111001	1	1	1	1	
	11101110								01111000
1	11101110	11001101	0	10111011	1	1	1	1	
									11011110
	11101110								

که جواب برابر است با $p=hi(final),lo(final)=1110111011011110$

نکته ای که در اینجا باید به آن اشاره کرد *cin* است که در این فلوچارت چه نقشی دارد ؟
 جواب این است که یک عدد وقتی در منفی ضرب باینری می شود متمم ۲ خواهد شد یعنی *not* آن به اضافه یک و در فلوچارت با وارد کردن *cin* این به اضافه ی یک را انجام می دهد که بعدا در نوشتن برنامه مفید خواهد بود .

Booth serial multiplier

shifts two bits right each clock

۳-۱-۲. برنامه ضرب کننده booth

این برنامه که خواهید دید دقیقاً بیان کننده ی فلوچارت قبل می باشد برنامه ی اصلی را به نام *bmul32* نامگذاری شده است که از زیربرنامه *badd32* طی ۱۶ مرحله استفاده می کند که به بیان واضحتر برنامه اصلی اعداد را یکی به صورت کامل و دیگری را به صورت سه بیتی مطابق با کدهای *booth* به زیربرنامه می دهد و در هر مرحله دو بیت خروجی را می گیرد و در طی ۱۶ مرحله تبادل با این زیربرنامه جواب به دست می آید .

خود زیربرنامه *badd32* از دو زیربرنامه دیگر به نام های *fadd (full adder)* و *add32* استفاده می کند که اولی *full adder* برای محاسبه بیت گسترش یافته در هر مرحله میباشد و دومی یک جمع کننده ی ۳۲ بیتی است که در هر مرحله انجام می شود . برنامه ی نوشته شده را همراه با زیر برنامه های آن در زیر آورده ایم .

library IEEE;

use IEEE.std_logic_1164.all;

entity bmul32 is -- 32-bit by 32-bit two's complement multiplier

port (a : in std_logic_vector(31 downto 0); -- multiplier

b : in std_logic_vector(31 downto 0); -- multiplicand

p : out std_logic_vector(63 downto 0)); -- product

end entity bmul32;

architecture circuits of bmul32 is

signal zer : std_logic_vector(31 downto 0) := x"00000000"; -- zeros

signal mul0: std_logic_vector(2 downto 0);

subtype word is std_logic_vector(31 downto 0);

type ary is array(0 to 15) of word;

signal s : ary; -- temp sums

begin -- circuits of bmul32

mul0 <= a(1 downto 0) & '0';

*a0: entity WORK.badd32 port map(
mul0, b, zer, s(0), p(1 downto 0));*

*a1: entity WORK.badd32 port map(
a(3 downto 1), b, s(0), s(1), p(3 downto 2));*

*a2: entity WORK.badd32 port map(
a(5 downto 3), b, s(1), s(2), p(5 downto 4));*

*a3: entity WORK.badd32 port map(
a(7 downto 5), b, s(2), s(3), p(7 downto 6));*

```

a4: entity WORK.badd32 port map(
    a(9 downto 7), b, s(3), s(4), p(9 downto 8));
a5: entity WORK.badd32 port map(
    a(11 downto 9), b, s(4), s(5), p(11 downto 10));
a6: entity WORK.badd32 port map(
    a(13 downto 11), b, s(5), s(6), p(13 downto 12));
a7: entity WORK.badd32 port map(
    a(15 downto 13), b, s(6), s(7), p(15 downto 14));
a8: entity WORK.badd32 port map(
    a(17 downto 15), b, s(7), s(8), p(17 downto 16));
a9: entity WORK.badd32 port map(
    a(19 downto 17), b, s(8), s(9), p(19 downto 18));
a10: entity WORK.badd32 port map(
    a(21 downto 19), b, s(9), s(10), p(21 downto 20));
a11: entity WORK.badd32 port map(
    a(23 downto 21), b, s(10), s(11), p(23 downto 22));
a12: entity WORK.badd32 port map(
    a(25 downto 23), b, s(11), s(12), p(25 downto 24));
a13: entity WORK.badd32 port map(
    a(27 downto 25), b, s(12), s(13), p(27 downto 26));
a14: entity WORK.badd32 port map(
    a(29 downto 27), b, s(13), s(14), p(29 downto 28));
a15: entity WORK.badd32 port map(
    a(31 downto 29), b, s(14), p(63 downto 32), p(31 downto 30));
end architecture circuits; -- of bmul32

```

```

library IEEE;
use IEEE.std_logic_1164.all;

```

```

entity badd32 is
port (a    : in std_logic_vector(2 downto 0); -- Booth multiplier
      b    : in std_logic_vector(31 downto 0); -- multiplicand
      sum_in : in std_logic_vector(31 downto 0); -- sum input
      sum_out : out std_logic_vector(31 downto 0); -- sum output
      prod   : out std_logic_vector(1 downto 0)); -- 2 bits of product
end entity badd32;

```

```

architecture circuits of badd32 is
-- Note: Most of the multiply algorithm is performed in here.
-- multiplier action

```

```

-- a      bb
-- i+1 i i-1 multiplier, shift partial result two places each stage
-- 0 0 0 0 pass along
-- 0 0 1 +b add
-- 0 1 0 +b add
-- 0 1 1 +2b shift add
-- 1 0 0 -2b shift subtract
-- 1 0 1 -b subtract
-- 1 1 0 -b subtract
-- 1 1 1 0 pass along
subtype word is std_logic_vector(31 downto 0);
signal bb      : word;
signal psum    : word;
signal b_bar   : word;
signal two_b   : word;
signal two_b_bar : word;
signal cout    : std_logic;
signal cin     : std_logic;
signal topbit  : std_logic;
signal topout  : std_logic;
signal nc1     : std_logic;
begin -- circuits of badd32
two_b <= b(30 downto 0) & '0';
b_bar <= not b;
two_b_bar <= not two_b;
bb <= b when a="001" or a="010"      -- 5-input mux
    else two_b when a="011"
    else two_b_bar when a="100"      -- cin=1
    else b_bar when a="101" or a="110" -- cin=1
    else x"00000000";
cin <= '1' when a="100" or a="101" or a="110"
    else '0';
topbit <= b(31) when a="001" or a="010" or a="011"
    else b_bar(31) when a="100" or a="101" or a="110"
    else '0';

a1: entity WORK.add32 port map(sum_in, bb, cin, psum, cout);
a2: entity WORK.fadd port map(sum_in(31), topbit, cout, topout, nc1);

sum_out(29 downto 0) <= psum(31 downto 2);
sum_out(31) <= topout;
sum_out(30) <= topout;

```

```

prod <= psum(1 downto 0);
end architecture circuits; -- of badd32

```

```

-- bmul32 full combinatorial 32 X 32 = 64 bit two's complement multiplier
-- Booth two's complement multiplication using badd4 component

```

```

library IEEE;
use IEEE.std_logic_1164.all;
entity add32 is -- simple 32 bit ripple carry adder
port(sum_in : in std_logic_vector(31 downto 0);
bb : in std_logic_vector(31 downto 0);
cin : in std_logic;
psum : out std_logic_vector(31 downto 0);
cout : out std_logic);
end entity add32;

```

```

architecture circuits of add32 is
signal c : std_logic_vector(0 to 30); -- internal carry signals
begin -- circuits of add32
a0: entity WORK.fadd port map(sum_in(0), bb(0), cin, psum(0), c(0));
stage: for I in 1 to 30 generate
as: entity WORK.fadd port map(sum_in(I), bb(I), c(I-1), psum(I),
c(I));
end generate stage;
a31: entity WORK.fadd port map(sum_in(31), bb(31), c(30), psum(31), cout);
end architecture circuits; -- of add32

```

```

library IEEE;
use IEEE.std_logic_1164.all;

entity fadd is -- full adder stage, interface
port(sum_in : in std_logic;
bb : in std_logic;
cin : in std_logic;
psum : out std_logic;
cout : out std_logic);
end entity fadd;

```

```

architecture circuits of fadd is -- full adder stage, body
begin -- circuits of fadd
psum <= sum_in xor bb xor cin after 1 ns;
cout <= (sum_in and bb) or (sum_in and cin) or (bb and cin) after 1 ns;
end architecture circuits; -- of fadd

```

این برنامه را توسط نرم افزار *Xilinx (ISE 9.2)* اجرا کرده ایم و سپس برای اینکه ببینیم این برنامه عملیات ضرب را درست انجام می دهد توسط انجام می دهد آن را توسط همین نرم افزار شبیه سازی کرده ایم که در اینجا برنامه ی تست و نتایج آن را آورده ایم .

```

LIBRARY ieee;
USE ieee.std_logic_1164.ALL;
USE ieee.std_logic_unsigned.all;
USE ieee.numeric_std.ALL;

```

```

ENTITY test1_vhd IS
END test1_vhd;

```

```

ARCHITECTURE behavior OF test1_vhd IS

```

```

    --Component Declaration for the Unit Under Test (UUT)

```

```

    COMPONENT bmul32

```

```

    PORT(

```

```

        a : IN std_logic_vector(31 downto 0)

```

```

        b : IN std_logic_vector(31 downto 0)

```

```

        p : OUT std_logic_vector(63 downto 0)

```

```

    );

```

```

    END COMPONENT;

```

```

    --Inputs

```

```
SIGNAL a : std_logic_vector(31 downto 0) := (others=>'0');
```

```
SIGNAL b : std_logic_vector(31 downto 0) := (others=>'0');
```

```
--Outputs
```

```
SIGNAL p : std_logic_vector(63 downto 0);
```

```
BEGIN
```

```
--Instantiate the Unit Under Test (UUT)
```

```
uut: bmul32 PORT MAP(
```

```
    a => a,
```

```
    b => b,
```

```
    p => p
```

```
);
```

```
tb : PROCESS
```

```
BEGIN
```

```
--Wait 100 ns for global reset to finish
```

```
wait for 100 ns;
```

```
a<="1111111100111110000011001111100" after 5ns;
```

```
b<="01111111111111100000111100111100" after 5ns;
```

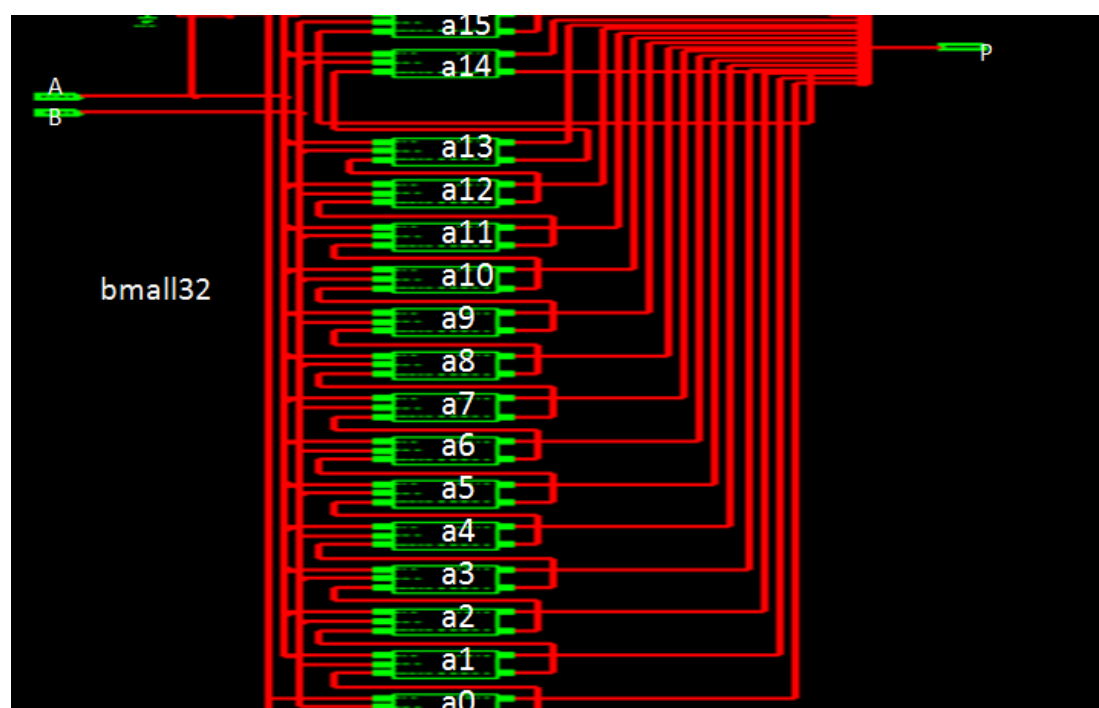
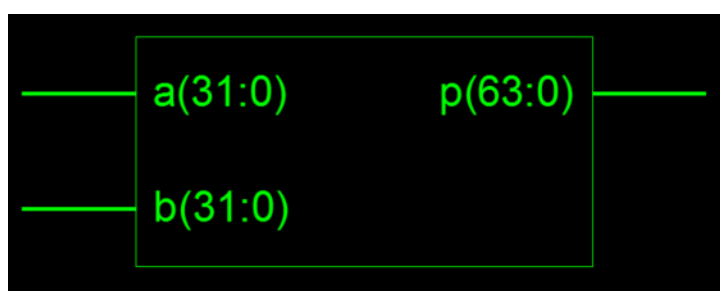
```
wait; -- will wait forever
```

```
END PROCESS;
```

```
END;
```

Current Simulation Time: 1000 ns		90	120	150	180	210
a[31:0]	-12710660	0				-12710660
b[31:0]	2147356476	0				2147356476
p[63:0]	-27294318065234160	0				-27294318065234160

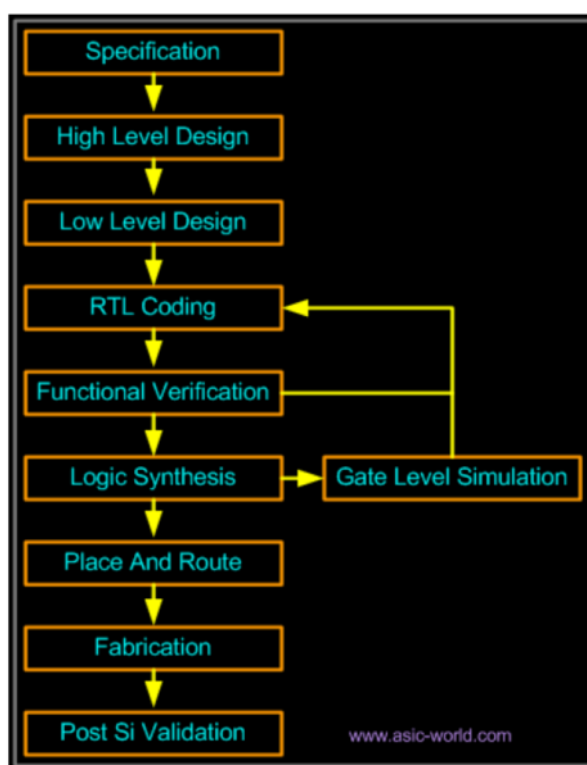
قابلیت دیگر این نرم افزار در کشیدن شماتیک مدار می باشد که برای نمونه شماتیک اصلی و یکی از زیرروال ها را در اینجا آورده ایم .

و در آخر پیاده سازی سخت افزاری آن است که آن هم توسط این نرم افزار روی *FPGA* پیاده شده و عمل خواهد کرد.

۲-۳. Verilog

Verilog یک زبان توصیف سخت افزاری است. زبان توصیف سخت افزار یک زبان برای توصیف سیستم های دیجیتالی، شبکه سوئیچ، میکرو پروسور ها یا حافظه ها و یا فلیپ فلاپ هاست. بدین معنی که با استفاده از زبان های توصیف سخت افزار در هر سطح طراحی امکان توصیف مدار ها وجود دارد.

۱-۲-۳. خلاصه ای از سطوح مختلف طراحی زبان Verilog

زبان توصیف سخت افزاری *Verilog* سطوح مختلف طراحی را پشتیبانی می کند. مهمترین سطوح طراحی در زیر آمده است:

- مدلسازی رفتاری
- *Register-Transfer*
- سطح گیت

۳-۲-۲. روش های طراحی در زبان Verilog

در Verilog یک مدار یا طرح به چهار صورت قابل توصیف است:

- روش جریان داده ای
- روش رفتاری
- روش ساختاری
- ترکیبی از روش های فوق

۳-۲-۲-۱. توصیف یک مدار به روش جریان داده ای

در طراحی به روش جریان داده ای از انتساب های پیوسته استفاده میکنیم، به این معنی که یک مقدار را به یک گره از مدار نسبت می دهیم و در حین اجرای برنامه به صورت پیاپی این مقدار به گره انتساب داده می شود.

نحوه بیان آن به صورت زیر است:

Assign[delay] LHS_net = RHS_expression

۳-۲-۲-۲. توصیف یک مدار به صورت رفتاری

در این روش از ساختار های روالی برای توصیف رفتار مدار استفاده می شود. در این ساختار های روالی دستورات به ترتیبی که نوشته شده اند اجرا می شوند(بر خلاف روش جریان داده ای که همزمان اجرا می شوند). برای بیان این حالت از دو بلاک *initial* و *always* استفاده می شود.

۳-۲-۲-۳. توصیف به روش ساختاری

در این روش از ساختار های موجود برای توصیف مدار استفاده می شود، این ساختار ها شامل گیت های پایه، کلید های پایه، گیت های پایه تعریف شده توسط کاربر و ماژول ها، است.

۳-۲-۲-۴. توصیف با روش ترکیبی

در این روش از ترکیب دو روش ساختاری و رفتاری برای توصیف مدار استفاده می شود.

۳-۲-۳. عناصر زبان Verilog

این عناصر شامل:

- راهنماهای کامپایلر

• مجموعه مقادیر در زبان *Verilog*

• نوع متغیر ها

• و ...

است.

۳-۲-۴. برنامه نوشته شده به زبان *Verilog*

در برنامه نوشته شده برای پیاده سازی ضرب کننده ۳۲ بیتی با روش *Booth* از روش توصیف رفتاری استفاده شده است.

بدین معنی که متغیر های ورودی (A, B) در لیست حساسیت بلوک *always* قرار گرفته و دستورات درون این بلوک به ترتیب اجرا می شوند.

۳-۲-۵. کد برنامه به زبان *Verilog*

```
`timescale 1ns / 1ps
/////////////////////////////////////////////////////////////////
module BoothAlgo(A,B,Product);
parameter N=31;
input[N:0] A,B;
output[2*N:0] Product;
integer SC,i;
reg[2:0] AC;
reg[N:0] CB;
reg[N:0] BP;
reg[N+1:0] AP;
reg[2*N:0] Product,Mul;

//-----init
always@(A,B)
begin
    Mul=0;
    AC=0;
    AP[N+1:1]=A;
    AP[0]=0;
    BP=B;
    CB=~B+1;
    SC=0;
```

```

Product=0;
//-----
while(SC<16)
    begin
        Mul=0;
        if (SC==0)
            begin
                AC[2:0]=AP[2:0];
                AP=AP>>1;
            end
        else
            begin
                AC=AC>>2;
                AC[1]=AP[0];
                AC[2]=AP[1];
            end
        AP=AP>>2;
        AP[N]=AP[N-2];
        AP[N-1]=AP[N-2];

        case(AC)
            3'b000:
                begin
                    Mul=0;
                    for(i=N+1;i<=2*N;i=i+1)
                        Mul[i]=Mul[N];
                    Mul=Mul<<(SC*2);
                    Product=Product+Mul;
                end
            3'b001:
                begin
                    Mul=BP;
                    for(i=N+1;i<=2*N;i=i+1)
                        Mul[i]=Mul[N];
                    Mul=Mul<<(SC*2);
                    Product=Product+Mul;
                end
            3'b010:
                begin
                    Mul=BP;
                    for(i=N+1;i<=2*N;i=i+1)
                        Mul[i]=Mul[N];

```

```

        Mul=Mul<<(SC*2);
        Product=Product+Mul;
    end
3'b011:
    begin
        Mul=BP<<1;
        for(i=N+2;i<=2*N;i=i+1)
            Mul[i]=Mul[N+1];
        Mul=Mul<<(SC*2);
        Product=Product+Mul;
    end
3'b100:
    begin
        Mul=CB<<1;
        for(i=N+2;i<=2*N;i=i+1)
            Mul[i]=Mul[N+1];
        Mul=Mul<<(SC*2);
        Product=Product+Mul;
    end
3'b101:
    begin
        Mul=CB;
        for(i=N+1;i<=2*N;i=i+1)
            Mul[i]=Mul[N];
        Mul=Mul<<(SC*2);
        Product=Product+Mul;
    end
3'b110:
    begin
        Mul=CB;
        for(i=N+1;i<=2*N;i=i+1)
            Mul[i]=Mul[N];
        Mul=Mul<<(SC*2);
        Product=Product+Mul;
    end
3'b111:
    begin
        Mul=0;
        for(i=N+1;i<=2*N;i=i+1)
            Mul[i]=Mul[N];
        Mul=Mul<<(SC*2);
        Product=Product+Mul;
    end

```

```

end
endcase
SC=SC+1;
end
end
endmodule

```

۳-۲-۶. نتایج شبیه سازی

Current Simulation Time: 800 ns		0	200	400
Product[62:0]	6...	21	270	-24675
A[31:0]	3...	3	-3	25
B[31:0]	3...	7	-90	-98

۴. مراجع

- [1] C.Baugh y A . Wooley " A Two's Complement Parallel Array Multiplication Algorithm " . IEEE Trans.on Computer, Vol.C-22,N12.Dic.1973
- [2] WWW: http://www.csse.monash.edu.au/_timf/Clayton Office: Building 63, Room G08(Multiplication and Multiplier Design)
- [3] Undergraduate VLSI Design Course, 2003, National Taiwan University
- [۴] کتاب " Verilog " طراحی مدارهای دیجیتال، پرنده افشار. هادی، انتشارات نص
- [5]-Verilog Tutorial, Tala.K.D
- [6]-<http://www.asic-world.com>

تقدیر و تشکر

با تشکر از آقایان محسن مرادی و علی نادری، دانشجویان کارشناسی ارشد دانشگاه سمنان